

Köszöntő

Kedves Tehetséggondozó!

Kérem, engedje meg, hogy szeretettel köszöntsem, és a megszólítással kihangsúlyozzam ezt a számunkra fontos feladatot, melyben összefogtunk, legyen akár szülő, pedagógus, szakember vagy diák!

2013 őszén nem kisebb feladatra vállalkoztunk, mint hogy különleges hangsúlyt adjunk iskolánkban – a Budapesti Ward Mária Általános Iskola és Gimnáziumban – a tehetséggondozásnak. Megkeresésünkre, hál' Isten sokan felkapták fejüket, holott a szokásos, szakköri fejlesztésen túlmutató, a személyiséget előtérbe helyező tehetséggondozás speciális területét csak kevesen térképezték fel addig. Kollégáink vállalták, hogy a meglévő alapokon megkezdik egy Tehetségpont felépítését. A szülőkből, akik felismerték a tehetséggondozás jelentőségét, partnerekre találtunk. Diákjaink, akikért valamennyien összefogtunk, bizonyították, hogy társnak tekintve őket, számíthatunk rájuk és saját erőforrásaikat is mozgósítva kibontakoztatják tehetségüket.

Nagy örömmel ajánlom minden kollégámnak, a kedves szülőknél, diákjainknál és a nálunk zajló tehetséggondozó munka iránt érdeklődőknek ezt a kiadványt! Merítsenek belőle ötletet és inspirációt saját tehetségfejlesztő munkájukhoz! Bizom benne, hogy hasznos olvasmányul szolgál mindenkinek, aki forgatja!

A legfőbb Tehetségadó áldását kérem munkájára, életére!

Budapest, 2015. június 15.

Némethy Kálmán
igazgató

■ Bevezető gondolatok

A Budapesti Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium hosszú évek óta végez tehetség gondozást. Mondhatnánk, hogy ez természetes, hiszen minden nevelési-oktatási intézményben foglalkoznak a tehetségekkel éppúgy, mint a felzárkóztatásra szoruló tanulókkal. Nálunk azonban ez már szinte a kezdetektől kicsit másként működött.

Korábban egy úgynevezett *művészeti nevelés* sávot vezettünk be, ahol a tanulók kötelező órakeretben választhattak maguknak különböző művészeti tevékenységeket, amiben kipróbálhatták magukat, formálhatták személyiségüket tanáraik irányítása mellett. A kezdeti lelkesedésben óriási választékot, kínálati palettát sikerült felmutatnunk a diákoknak, akik éltek is a lehetőséggel. Azonban ez – sajnos első sorban a finanszírozás miatt – nem volt hosszútávon fenntartható. Folyamatosan rákényszerültünk, hogy bizonyos foglalkozások elmaradjanak a félévenként választható kínálatból.

2010-ben egy továbbképzésen találkoztam először a Tehetségpont kezdeményezésével, ami akkoriban már igen feltörekvő és innovatív dolognak számított, de még nem volt annyira elterjedt. Különösen megfogott ebben a szakmai elképzelésben két dolog:

- 1) A tehetséges diákoknak való segítségnyújtás annak érdekében, hogy tehetségüket minél inkább kibontakoztassák. Ez nem feltétlenül csak a kiemelkedő területeik további erősítését jelenti, hanem a fejlesztendő területeinek meg erősítését is, hogy minél inkább képes legyen a kiemelkedő teljesítményre. Ez rendkívül összetett dolog, ami egyéni odafigyelést igényel. Szinte nincs két egyforma helyzetben lévő diák.

Ez az egyéni odafigyelés iskolánk egyik erőssége, lelkeségünk, pedagógiánk egyik alappillére, amihez szakmai ismereteket és tapasztalatokat társítva nagy jövőt láttam.

- 2) A tehetségpontok hálózati elgondolása, több intézmény szakmai együttműködése ezen a területen.

Vagyis nincs ebben egyedül az intézmény, a pedagógus, a diák, a szülő. Kitérül a lehetőségek tárháza, szakmai kapcsolatok, együttműködések jöhetnek létre, amely előre viszi a szervezet és az egyén tanulási folyamatát, és csak pozitív hatása lehet mindazokra, akik részesülhetnek ennek a programnak gyümölcsében.

Nem utolsósorban egy pályázati rendszer is társul mindehhez, ami lehetővé teszi ezeknek a szakmai programoknak a megvalósítását.

Időközben a hazai köznevelési jogszabályi környezet is változott, amibe már törvényi szinten is bekerült a kiemelt figyelmet igénylő gyermek, tanuló meghatározásába a tehetséges gyermek, tanuló is. Minden összeállt, hogy a mi iskolánk is rálépjön erre az ösvényre, és professzionális szintre próbáljuk emelni mindazt a több éves tapasztalatot, ami mögöttünk van. Ehhez már csak a vezetői támogatás és a szakmailag elkötelezett csapat hiányzott, de az sem váratott sokáig magára...

Budapest, 2015. június 14.

Kalmanovits Zoltán
igazgatóhelyettes

■ Tehetségpont születik ...

2013 ősze. Új terv körül forognak a gondolataink. Tehetségpont ... Kerülgetjük a témát, fogást keresünk, ötletelünk. Támadnak a kérdések: Mire építsünk? Kire építsünk? Mi is az a tehetséggondozás? A vezetőség részéről szilárd az elhatározás; újragondoljuk a tehetséggondozó munkát az iskolában, műhelyeket szeretnénk motivált diákokkal és tanárokkal. A terv merész, a keretek alakulnak. Mi kell a megvalósításhoz? Kalmanovits Zoltán igazgatóhelyettes az ötletgazda, Hetey György a tehetségkoordinátor. (Hogy ez mit takar, még nem tudja.) Kiindulásnak jó, a folytatáshoz kevés. Kellene még egy pszichológus?! Érezzük, hogy a tehetséggondozás több mint pusztán ismeretbővítés. Kell a pszichológusi szem, fül, érzék. Parditka Zsófia vállalja. Új ösvényre téved a lábunk. Nekünk kell kitapaszni. Merre induljunk?

■ Tehetségterületek

Mik az erősségeink? – tesszük fel magunknak a kérdést. Célunk, hogy megtaláljuk azokat az energiákat, lendületeket, amikbe kapaszkodva igazán magasra emelkedhetünk. Cél tehát, az erős oldal fejlesztése. Mik ezek? Kettő kristályosodik ki: nyelv és művészetek. Emelt óraszám, lelkes, elkötelezett pedagógusok, versenyek, külföldi testvériskolai kapcsolatok egyrésztől. Másrésztől művészeti nevelés, kézműves műhely kiállítással, rajzpályázatok. És ígéretes diákok, nem utolsó sorban. Rögtön két területet szúrunk ki magunknak. Nyelvi és téri-vizuális. Kezdetben két nyelvben gondolkodunk: angol és német. Később társul hozzájuk az anyanyelv. Miért is ne?! Később bebizonyosodik; szárnyalnak a kis ötödikesek és remekül „szórakoznak” a drága anyanyelvükön. Téri-vizuális. Mit takar ez a két szó? Kibontjuk. Számunkra egyet jelent a szebbnél szebb kézműves alkotásokkal, a rajzpályázatok sikereivel, a gyerekek ígéretes kreativitásával. Megvannak a területek, az alapok, ideje, elgondolkodni az ars poetica-n.

■ Mottó

Vezérfonálért akár a szomszédba is mehetnénk. Congregatio Jesu nővéreink világosan megfogalmazták, nekünk pedig ragyogóan alkalmazható. Társulunk hozzájuk, Szent Ignáchoz, Ward Máriához: *„Segíteni, hogy minden egyes személy a lehető legteljesebben kifejleszthesse Istentől kapott képességeit.”* Ez mennyivel több, mint pusztán fejtágítás? Parditka Zsófi teszi helyre bennünk; nem elég az ismeretek bővítésére – szakszóval gazdagítás, dúsitás – törekedni, legalább akkora hangsúlyt kell fektetni a tehetséges diák személyiségének megismerésére, fejlesztésére. Értelem – érzelem, ész – lélek, agy – szív és lehetne folytatni a párhuzamokat. Tehetségesen rajzol, de önbizalom hiányos? Keni, vágja az angol szavakat a dolgozatban, de nem mer megszólalni? Zseni, de az első kudarcra ingerült, agresszív lesz? Mögélesünk a csillogó tudásnak és segítünk, ha felismeri ő is, mi is a lélek gubancait.

A tehetség számunkra egy csíra. Mindenki ott lehet a mag. Az a bizonyos, ami kicsírázhat. De ehhez meg kell teremteni azt a környezetet, ahol a tehetség szárba

szökkenhet. Gondos talajra, kitartó gondozásra van szüksége és nem utolsó sorban saját erőre, akaratra, hogy kibomló növény lehessen. Tanár, szülő, diák, pszichológus, diáktárs, iskolai és iskolán kívüli környezet egyaránt öntöz, táplál, növel, nyes, karóz. Összmunka, amiben kölcsönösen hatnak egymásra, motivált diák motiválja a tanárt és viszont, gondos szülő inergazdag környezetet biztosít, amiben a tehetség szárnyra kap. Friss hír: Alig fél év aktív kiscsoportos tehetséggondozó munka után a diák az órán is „kiesik a padból”. Van értelme ...

■ Hivatalos útra tereljük

Kezdetől fogva cél, hogy a létező regisztrációs felületeken megjelenjünk és kilépjünk a nyilvánosság elé. Ehhez nem kevés inspirációt ad egy tehetséggondozó konferencián Bajor Péter előadása, melyben elhangzik a kulcskifejezés: „gondolatok összefésülése”. Megnyugtató, hogy mi ezen gondolkodunk hetek óta, hisz nincs más dolgunk, mint szavakba önteni mindazt, ami valóság. Nem is tart sokáig. Szeptember végén már regisztrált tehetségpont vagyunk.

■ Szakmai munka

Kezdetől fogva kérdés, hogy kikkel is valósítsuk meg a tehetséggondozó munkát. Félreérthető kérdés. Tanárookra és diákokra is gondolhatunk. Utóbbiakról később még részletesebben. Most elsősorban a kollégákra gondolok. Szerencsére hamar körvonalazódik, hogy kik tudják felvállalni a tehetséggondozó csoportok kíséretét. Más szemléletmódot kíván ez a fajta munka. Tudjuk, hogy a napi, tanári rutinból nehéz egyik percről a másikra egy tehetséggondozó szakember bőrébe bújni. A tanítási óra más, mint a tehetségpontos alkalom. Órendi kötelezettség – önkéntes elköteleződés. Sok energia lappanghat benne. Reméljük, sikerül befogni és csatornázni ezeket az energiákat. Szabóné Jelinek Piroska, Palójtayné Szebeny Mariann, Neubauer Gyopár, Pető Katalin, Eged Szilvia az úttörő csapat.

Időközben zajlik a tehetséges diákok azonosítása (később részletesebben lesz róla szó). Érdekes helyzet áll elő. A tehetséggondozó csoportok kíséretére vállalkozó tanároknak tehetséggondozó programot kell írniuk. „De kikre írnom?”- hangzik el többször. Nem tudjuk még, hogy a diákok részéről kik lesznek a csoportok tagjai, viszont egy programot, azt, hogy mire is hívjuk őket, le kellene tenni az asztalra. Nem egyszerű, de sikerül.

Ötödikesaink anyanyelvi csoportja anyanyelvi játékokkal, fejtörőkkel foglalkozik, párjuk, a téri-vizuális csoport különféle technikákban mélyül el. A kilencedikesek angolos csapata virtuális utazáson vesz részt. Az angol nyelvterület országaiba „tesznek látogatást” különös tekintettel az országismereti, kulturális témákra. A németes

csoport németnyelvű társasjátékot, kvíz-t szervez, a téri-vizuális műhelyben pedig idén illusztráció és könyvkötészet a jelszó. A program megalkotása előtt kifejezett kérés volt, hogy a tematika fele részben alapuljon a kísérő pedagógus személyére, vezetésére, ötletére, fele részben pedig a gyerekek saját ötletére, munkatempójára, időbeosztására (egyéni projektmunka). A tanév végére megszületnek az első alkotások is.

Időközben adódik egy pályázati lehetőség. A MATEHETSZ Tehetséghidak programján belül a gazdagító programpárok alprojekt ír ki egy lehetőséget. Belevágunk. Alapkoncepció: Kapcsoljuk össze a jelenlegi színjátszós gimnazistáinkat az egykori, már érettségizett, öregdiák színjátszókörösökkel. Továbbá válasszák ők a darabot, de ne rögtön egy kész színdarabot, hanem egy szépirodalmi művet (novella, regény), amit átdolgoznak és színpadra állítanak. Magyar Viktória tanárnő, a színjátszósok vezetőjeként teljes mértékben magáénak tudja az ügyet, vezetésével – az öregdiákok aktív részvételével – kiválasztják Gerald Durrel: Istenek kertje című novelláját, melyből megírják a szükséges párbeszédet, kitalálják az egyes jeleneteket, díszletet készítenek. Próba próbát követ, megy a hírverés. Százhalombatta, művelődési ház a premier helyszíne. Megtöltjük. Szülők, diáktársak, kollégák. A gyerekek szíporáznak. Remek hangulat. Szép munka!

2014 tavasza. Fokozatosan alakulnak ki a tehetségpont működési keretei. Mivel félétől indulnak a csoportok, az egész évre tervezett 60 óra feleződik. 30 alkalom/félév. Egy alkalom 90 perc. Kéthetente. Valaki úgy látja jónak, ha hetente tartja, 45 percben. Szíve joga. Működik ez is, az is. Fő a dualitás. Tanári vezetéssel dúsitás és a diák egyéni ötletén alapuló projektmunka egyéni tempóval, tanári kíséreléssel.

■ Tehetségazonosítás és beválogatás

Tehetséggondozó programunkat az alapok lefektetése, a célok megvitatása és a tehetségazonosítás alapos előkészítése előzte meg.

Tehetségdefinícióként Prof. Franz Joseph Mönks meghatározását választottuk: azokat a tanulókat tartjuk tehetségesnek, akik egy vagy több területen kivételes képességeket, kreatív megoldási ötleteket mutatnak, illetve kellő motivációval (vagy motiválhatósággal) rendelkeznek a feladatok elvégzéséhez, többféle megoldás kereséséhez, valamint a szociális együttműködés területén rugalmasak.

Szemléletünk szerint nem csak a diákok tehetségterületével kell foglalkoznia egy tehetséggondozó szakembernek, hanem egy egész személyiséget kell látnia, értenie, így fogja tudni a lehető legjobban támogatni a kibontakozásban.

Mivel tehetségpontunk egy iskolában működik, ezért először felmértük az iskolában már jelen lévő sokszínű tehetséggondozó munkát: szakkörök, fejlesztések, drámapedagógia, zenei képzési lehetőségek, sport stb. Ennek fényében merült fel az igény, hogy megtartva az eddigi sokszínű tehetséggondozó programot, bővítsük azt a legtehetségesebbek tehetséggondozásával, ami a tehetségpont keretein belül tehetségazonosítás és beválogatás, valamint az egyéni motiváció függvényében valósul meg, nem pusztán egyéni jelentkezések alapján.

Az erőforrások fényében két terület és két évfolyam került kiválasztásra a tehetségpont számára: a nyelvi és a téri vizuális terület illetve az 5. és a 9. évfolyam. Terveink szerint felmenő rendszerben indult meg a tehetséggondozás tehetségpontunkban.

■ A tehetségazonosítás

A tehetségazonosításnál irányadónak tekintettük a martinsoni elveket:

1. Az azonosítás folyamatos legyen, ne egyszeri
2. Több különböző forrás és módszer alkalmazása szükséges
3. A nem intellektuális tényezőkre is figyelmet kell fordítani

A fenti szempontokat és egészes tehetséggondozó szemléletünket figyelembe véve választottuk ki módszereinket a minél mélyebb megismerést szem előtt tartva. Szubjektív módszereink közt szerepel: szülői kérdőív, tanári kérdőív, önértékelés, egyéni beszélgetés, akvárium helyzetben való megfigyelés, irányított értekezlet. Objektív módszereink között szerepel a tanulmányi teljesítmény, felvételi eredmény, versenyteljesítmények, pszichológiai vizsgálatok (kreativitás, figyelem, motiváció és szükség esetén intelligencia).

■ A tehetségazonosítás menete

A tehetségek azonosítása több lépcsőben – s mint fent látszik – többféle módszerrel zajlott.

■ Kérdőívek és értekezletek

Első lépésként az előző évi osztályfőnök megfigyeléseit gyűjtöttük össze egy irányított kérdőív segítségével, ami az intellektuális képességekre, kreativitásra, motivációra, szociális készségekre vonatkozó kérdéseket tartalmazott. *(1. melléklet)*

Az első három hónap megfigyelései után az új osztályfőnök és a többi pedagógus véleményét is összegyűjtöttük egy irányított szóbeli értekeztet keretében, ahol elsősorban a két kiválasztott tehetséggondozási területre tértünk ki, vártuk a pedagógusok véleményét.

A diákok szüleit először levélben értesítettük tehetségpontunk megalakulásáról, tevékenységi területeiről és az azonosítás folyamatáról. Levelünk mellé csatoltuk a szülői kérdőívet, ami a tanári kérdőívhez hasonlóan kitért a diákok intelligenciájára, kreativitására, motiválhatóságára, szociális készségeire valamint tulajdonságaira, képességeire, tevékenységeire is. Sajnálatos módon kis százalékban kapunk vissza kitöltött kérdőívet a diákok szüleitől, de azok részletesek voltak és roppant hasznosak a diákok megismerésében. *(2-3. melléklet)*

A 9. évfolyamon a diákok saját önértékelésére is készítettünk kérdőívet, melyben a szülői és a tanári kérdőív területei mellett rákérdeztünk jövőképükre, vágyaikra, terveikre és énképükre is. A szülői kérdőívhez hasonlóan kevés kérdőív érkezett vissza hozzánk kitöltve, de ezek igen hasznosak voltak és jó fokmérői voltak a diákok motiválhatóságának is. *(4. melléklet)*

■ Csoportban való megfigyelés és vizsgálat akvárium helyzetben

Mivel az iskola, mint helyszín beszűkíti a gyerekek megismerésének lehetőségeit, ezt azzal igyekeztük kompenzálni, hogy mindkét évfolyamon lehetőséget kerestünk az iskolán kívüli megfigyelésre.

9. évfolyamon az őszi lelkipgyakorlat egy napjának programját mi állítottuk össze, s itt figyeltük meg a diákokat. Ennek során az alábbi tehetségkritériumok voltak megfigyeléseink célterületei: az ismeretszerzés jellemzői, motiváció, kreativitás, figyelem és emlékezet, problémamegoldó gondolkodás és speciális képességek (elsősorban téri-vizuális).

Mindezt szabad, iskolai teljesítményhelyzeteiktől független közegben, játékos formában valósulhatott meg: helyzetgyakorlatok, csoportmunkák, kiscsoportos beszélgetések, önkitöltős tesztek, kommunikációs gyakorlatok és alkotások létrehozása formájában.

Az 5. évfolyamon kincskereső napot tartottunk a diákoknak, ahol a bennük rejlő kincseket igyekeztünk felderíteni, megtalálni. Játékos, gondolkodtató, logikai feladatok sorával igyekeztünk minél jobban megismerni a gyerekek képességeit, tulajdonságait. A feladatok között szerepelt: kreatív önbemutató, memóriavizsgálatok (verbális és vizuális), figyelemteszt és a szókincset vizsgáló játék. Mozgásos játékokkal fűszereztük a programot, így egy valóban jó hangulatú, vidám délelőttöt töltöttünk együtt. (5. melléklet)

■ Pályázat

Egy további szűrő, ami a diákok egyéni motivációját és képességeit is jól mutatja a pályázati forma.

Pályázatot hirdettünk advent témában mindkét területen (téri-vizuális és nyelvi), melyben igyekeztünk nagyon tág kereteket adni a diákoknak. Érkezett be novella, fordítás, de egy szép mézeskalács kompozíció is. Az erről készült fénykép lett az iskola karácsonyi üdvözlőlapja, melyet munkatársainak, barátainak és együttműködő partnereinek küldött el.

■ A beválogatás

Általánosságban elmondható, hogy a 70% fölötti teljesítményű gyerekeket érdemes nagyobb mértékben terhelni. Az elért mérési eredmények alapján, az osztályok tanulóinak a legjobb **20%-a** kerül beválogatásra a tehetséggondozó programunkba (ők a tehetségkoncepciónak teljesen megfelelők). Előfordult, hogy beválogattunk olyanokat is, akik összeredményükben ugyan gyengébbek, de 1-2 részterületen kimagasló eredményt értek el.

A tehetségazonosítás eredményei elsősorban a két tehetséggondozó műhelyünkbe (vizuális és nyelvi) való beválogatás alapját képezte. Az iskola tehetséggondozó tevékenysége ennél lényegesen szélesebb körű, sok területet felölel, de a többi tehetséggondozási forma esetén csak akkor van beválogatás, ha a jelentkezés létszámkorlátba ütközik

A beválogatásnál figyelembe vettük a gyerekekről összegyűjtött információkat és véleményeket, valamint a vizsgált területek eredményeit.

A beválogatás szempontjai a következők:

1. Az azonosító vizsgálatok eredményei
2. A pedagógusok véleménye és ajánlása
3. A szülő és a gyermek igénye és elköteleződése

A beválogatást a megszerzett információk értékelésével kezdtük, majd felállítottunk egy sorrendet a diákok között. Ezután visszajelzést adtunk a beválogatott diákoknak és szüleiknek, és meghívtuk őket a tehetséggondozó munkára. A tehetséggondozás alapvető feltétele a személyes motiváció, ezért csak abban az esetben kezdtük meg a beválogatott gyerekek tehetséggondozását, amennyiben a szülő és gyermeke is igent mondott és elköteleződött a tehetségprogramban való részvétel mellett.

A januári szülői értekezletek után a tehetségprogramba beválogatott diákok és szüleik személyesen, egyesével kaptak visszajelzést a tehetségazonosítás eredményeiről, és amennyiben vállalták az ezzel járó kötelezettségeket és feladatokat, akkor szerződéskötéssel erősítettük meg a tehetséggondozás folyamatában való részvételi szándékot mind a tehetségpont, mind a diák részéről. (6. melléklet)

■ Tehetséggondozás

A szakmai program megvalósítása a második félévtől kezdődik, és az intézményben való továbbtanulástól függően, egészen a 12. évfolyamig, érettségiig tart.

A tehetségpont szakmai programja ötvözi az előre elkészített tematika anyagát és az egyéni tehetséggondozás elemeit (csoportos és személyre szabott személyiség-és kreatívfejlesztés, tudásbővítés, mentorálás és pályaorientáció).

A programot elsősorban az általános iskola és a gimnázium pedagógusaival valósítjuk meg. Velük szorosan együttműködnek a szakmai programban a tehetségpont

szakmai partnerei, amelyek a partnerintézményeken túl pszichológust, mentorokat és a jövőben a szakmai területen továbbtanult öregdiákjainkat is jelenti majd.

A tehetséggondozó program foglalkozásaira kéthetenkénti intenzitással, két órás foglalkozások formájában kerül sor, az órarendbe illesztve. Ezeket egészítik ki: személyiségfejlesztő alkalmak, külső programok, egyéni mentorálás. Ez évente minimum 60 órás tehetséggondozást jelent.

Parditka Zsófia

■ Elindulunk ...

2015 február eleje. Eldördül a startpisztoly. 2 évfolyamon, 5 csoportban, átgondolt tematikával, a diákok ötleteivel elindul a munka a Ward Mária Tehetségpont keretein belül. Telnek a hetek, jelentkeznek a gyerekbetegségek. De ez így van jól! Állítunk a rendszeren, ha kell, rugalmasak vagyunk. Az első visszajelzések is vegyesek. 90% jó, 10% rossz. 100% tapasztalat. Kollégáink nagy lelkesedésről, élvezetes, alkotó műhelymunkáról számolnak be. Öröm, hogy a diákok között van, aki – az elköteleződés ellenére – felelőtlen, vállalt feladatait hanyagolja. Tanulság. Nem több, és nem szegi kedvünk. Benne van a pakliban. Félig tele a pohár. Megyünk tovább. Semmit nem akarunk a diákok torkán lenyomni. Lehetőség, amivel élhetnek. Ez az alapkoncepció.

Februárban kiderül, hogy egy, az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt pályázaton nyerünk, mely az anyanyelvi csoport munkáját színesíti. Jelentős eszközfejlesztést tudunk végrehajtani. Élménydús utazásra kerül sor. Széphalmon, a Magyar Nyelv Múzeumába látgatnak el. Interaktív tárlatvezetésen vesznek részt, fejedelmi ellátásban részesülnek. Nagy élmény a gyerekeknek, kísérő tanároknak egyaránt.

A többi csoport munkája is megtermi gyümölcsseit. Hozzáteszem, nincs elvárás, nincs elvárt végeredmény, a rejtett fejlődések, a személyiségbeli változások, a kreativitás fejlődése nem objektíven mérhető és kimutatható, kézzelfogható „termékek”. Ezek inkább benyomások, apró villanások a tanítási órán, mosolygós arcok, lelkes szemek, aktív jelenlét a órákon, változó tanár-diák, diák-diák kapcsolatok. A magok első, bizonytalan gyökerei, szárkezdeménye.

Az ötödikes téri-vizuális csoport makettjei a gyerekek ötletei alapján készülnek, kísérőjük, Palojtayné Szebeny Mariann tanárnő a technikákban nyújt segítséget.

A kilencedikesek németes csoportja a kvíz-játék tartalmi részével készül el. Neubauer Gyopár tanárnő szakmai kíséréte mellett az egyik német órán ízelítőt is nyújtanak egy 7-es csoportnak a játékötleteikből.

Párjuk, az angolos csoport Angliával „végez”. Filmeket, zenét vesznek górcső alá. Eged Szilvia tanárnő szenvedélye az angol kultúra iránt megfertőzi a csoportot. Jövőre a nyelvvizsgát is megcélozzák már.

A téri-vizuális csoport grafikai és könyvkötészeti munkái szépen haladnak, a csoport tagjai két részben kötik be munkáikat. Pető Katalin tanárnő segítségével iskolán kívüli műhelybe is ellátogatnak.

Energiánkból egy személyiségfejlesztő délutánra futja még. 4 óra, iskolán kívül. Cél a kilencedikes, tehetségpontos diákok kommunikációs készségeinek fejlesztése. Mélyvív nekik is, nekünk is. Rövid fejtágítás a passzív, agresszív, asszertív kommunikációról, majd szituációs gyakorlatok. Zárásképpen filmjele-
netek. Vevők rá. Izgalmas délután, sok, érdekes tapasztalat. (7. melléklet)

A mellékletek között megtalálható az általunk bevezetett, az alkalmak megvalósulását dokumentáló regisztrációs űrlap. (8. melléklet)

■ Folytatás, tervek

Elképzeléseink szerint 2015 őszén indítjuk meg az akkreditációs folyamatot. Van már mit letenni az asztalra. Szeretnénk továbbra is pályázni, hogy minél tovább nyújtózkodhassunk. Az azonosítás és beválogatás folyamatát már másodszor kezdjük, jó érzés, hogy erre már jártunk, ismerős az ösvény. Ha kell, és a tapasztalatok azt mutatják, van hol, változtatunk az azonosítási módszereken.

Hetyey György

Ward Mária Tehetségpont Anyanyelvi tehetséggondozó csoport

Mikor kiderült, hogy lehetőséget kapok arra, hogy az 5. évfolyam nyelvi készségek terén kiemelkedően tehetséges diákjaival foglalkozhassam a Tehetségpont keretein belül, nagyon megörültem ennek – minden adott volt, hogy valami izgalmasan újba és megismételhetetlenbe fogjunk. Én magam nagyon élveztem a közös játékot – nevezhetjük munkának is, de szerintem egyikünk sem élte meg tehernek, mert valóban felszabadult örömszerű tevékenység hozott minket össze csütörtökön 13 óra-kor a könyvtári olvasóteremben, ahol a plafonig érő könyvespolcok között a könyvek is mindig segítségünkre voltak, ha bármiben elakadtunk. A gyerekek jókedvvel, vidáman jöttek, volt, aki engem is megelőzve ücsörgött a padban, aztán indulhatott a játék. Általában nem vártunk be mindenkit, mert hosszú a sor az ebédlőben, de mire az első agybemelegítőn túl voltunk, mindenki befutott. És mi bizony „csak” játszottunk ilyenkor. Olyan játékokat, amelyek egytől egyig a verbális intelligenciát fejlesztik, gyakorlatoztatják, de úgy, hogy azt jókedvünkben észre sem vesszük. A programunk témája az önálló gondolkodáshoz szükséges készségek játékos formában történő fejlesztése volt, ezt főleg úgy lehet elképzelni, hogy minden játék lezárásaként megbeszéljük, hogy mit is tanultunk az adott játékból, illetve hogyan lehetne máshogy játszani vagy belőle kiindulva új játékot kitalálni. Játszottunk egyénileg, párokban, csoportokban is, mikor kinek mihez volt kedve, vagy kívánt meg éppen a feladat.

Nekem legjobban az tetszett a félév során, hogy a különféle játékokban mindig másik diák bizonyult a legjobbnak. Volt, aki remekül tudott rímet faragni, verset rögtönözni, másvalaki egészen kitűnő stílusérzékről tanúságot téve csapta be a többieket az általa kitalált szótárcikkkel (hogymit is jelent „valójában” egy-egy szó), megint mások remekül rögtönöztek hosszú történeteket, és így mindenki megtapasztalhatta azt, hogy valamiben ő a legjobb. És eközben fejlődött a szókinccsünk, írásbeli és szóbeli kifejezőképességünk, kreativitásunk, helyesírásunk, kritikus gondolkodásunk, véleményalkotási készségünk, memóriánk, problémafelvetési készségünk, munkára fogtuk a képzeletünket, egyre jobb stratégiákkal haladtunk a problémák megoldása felé, talán egyre könnyebben tudtuk felvenni a másik nézőpontját, csapatmunkában gyakoroltuk magunkat, ellenőriztük és szükség esetén javítottuk saját munkánkat. Mindezt pedig nem a megszokott módon: külön-külön feladatok végzése közben, hanem olyan játékokban való részvétellel, amelyek sikeres játszásához sokféle készséget kell egyszerre alkalmazniuk a diákoknak – hol önálló munkában, hol csoportban.

Otthon is folytatódott a munka, szövegek készültek: a diákok elbeszélgettek néhány tanárukkal az általuk előre megbeszélt kérdések alapján, de hoztak egyéb szövegeket is – ebben a kis könyvben ezek is helyet kaptak. Beletettük azokat a „költeményeket”, amelyeket a versíró játékok során alkottunk, már a vicc kedvéért is, mert mi bizony igen jókat mulattunk rajtuk, ezért szerettük volna, ha később is emlékezhetünk ezekre a jókedvű pillanatokra.

■ A félév tematikájának terve a következő volt:

Asszociációs játékok - Szavak és gondolatok között kapcsolatokat teremteni fontos a tanulásban is – a játékok lehetőséget nyújtanak a fogalmi kapcsolatok létesítésére, az ehhez szükséges készségek gyakorlására, fejlesztésére.

Ötletbörze a könyvhöz - A diákok egyéni ötleteinek összegyűjtése (kivel készítenek interjút, kiről, miről írnak, iskolánkról, ill. álmaink iskolájáról), mely alapján egyéni tervet készítenek az ötletük megvalósítására.

Szókincsfeljesztő játékok + 1. konzultáció - szóbeli és írásbeli játék + konzultáció témája: Az iskola mint téma - milyen a mi iskolánk: interjú tanárainkkal, diáktársakkal, nagyokkal, kicsikkel egyaránt; milyen lenne álmaid iskolája, milyen volt a születek, nagyszületek, esetleg dédszületek gyerekkorában?

Szótárhasználati játékok + 2. konzultáció - A könyvtár anyanyelvi szótár állományának feltérképezése után játékban használatba is kerülnek a kötetek. + konzultáció témája: Hol tartanak a diákok a munkájukban?

Memóriajátékok + 3. konzultáció - Az emlékezet az információ feldolgozására, tárolására és visszakeresésére való képesség. A jó képességű gyerekek nem csupán többre emlékeznek abból, amit tanultak, hanem többet tudnak arról is, hogyan emlékezhetünk jobban dolgokra. + konzultáció témája: Mennyit haladtak a diákok a munkájukban? Javították-e a felfedezett hibákat? Készülés az indulásra Sátoraljaújhelyre, a Magyar Nyelv Múzeumának meglátogatására.

Verses játékok + beszélgetés meghívott előadóval (Tavaszy Noémi festőnő) - A költészet kapcsán jól el lehet gondolkodni a szavak jelentésén és azon, hogy egy versben hogyan használhatók a szavak. Vendégünk, aki férje hagyatékát gondozza, számos érdekes és új szemponttal gazdagíthatja a diákok nyelvhasználathoz, igényességhez való hozzáállását, miközben maguk is kipróbálhatják a kreatív szövegalkotás örömeit. (A találkozásra az őszi félévben kerül majd sor.)

Kérdőzs játékok + 4. konzultáció + utazás részleteinek megbeszélése - Aki kérdez, az tud - Hogyan lehet a meglévő tudást kérdés formájában kifejezni? + A diákoknak munkájuk ebben a fázisában kevesebb szükségük van a mentorálásra, ezért a konzultáció a foglalkozások végén zajlik. + konzultáció témája: A diákok egyeztetnek a mentortanárral, hogy hol állnak a munkájukban.

Beszélgetős játékok + 5. konzultáció - Szoros kapcsolat van beszéd és gondolkodás között. A diákoknak feladatuk lesz beszélve gondolkodni. + konzultáció témája: Hasonlóan az előző foglalkozáshoz

Mesélő játékok + 6. konzultáció + utazási élmények írásba foglalása - Ezen a foglalkozáson a diákok gyakorlatoztatják mesemondó képességüket. Önállóan szöveget építenek fel. + konzultáció témája: helyesírási és stilisztikai hibák javítása

Szójátékok - Ezek a játékok arra buzdítják a résztvevőket, hogy kutakodjanak a nyelv világában, bővítsék a szókincsüket, a nyelvről szerzett tudásukat. Felélesztik az érdeklődést a szavak iránt.

Szövegépítő játékok - Szövegtani ismeretek megszerzése szétszabdalt vagy hiányos szövegek újraalkotásával, cím kitalálásával.

7. *Konzultáció* - A meglévő interjúk, írott anyagok átnézése, közel végleges formába öntése.

Saját feladatok készítése és megoldása - Az eddig gyakorolt játékok újrajátszása, a kedvencek megkeresése és saját játékok készítése, majd egymás feladatainak megismerése.

Az előzetes tervek túlnyomó része hála a gyerekek lelkesedésének, akik nagyon élveztek a megszokottól eltérő feladatokat, megvalósult, az eredetileg interjúkötetnek tervezett könyvünk készítése közben azonban kiderült, hogy nem is olyan könnyű interjúkat készíteni: időt kell szánni a beszélgetésekre, a válaszokat le is kell írni vagy máshogy rögzíteni, mindezt meg kell szépen fogalmazni. Így aztán sok új dolog is belekéredzkodett a kiadványba, persze a gyerekek munkáiból. De ez nem baj, meggyőződésem szerint a legtöbbet a nehézségekből tanulhatunk – és fontos is, hogy tanuljunk belőlük.

Az egyes játékok papíron látható és közlésre méltó, és remélhetőleg érdeklődésre számot tartó eredményeit úgy írtam le, hogy először röviden elmagyaráztam a játék menetét, egyrészt, hogy az olvasó láthassa, hogyan is született az adott írásmű, másrészt akár maga is kipróbálhassa egyiket-másikat, amihez kedvet kapott olvasás közben.

Szabóné Jelinek Piroska

■ Válogatás a félév játékaiból

Versíró gyakorlatok:

A versírás lényegében egyfajta játék a szavakkal. Ha az a célunk, hogy az életben hatékonyan használjuk a szókincsünket, akkor szükség van némi jártasságra a velük való játék terén.

Habart versek

A világ elég zűrzavaros hely. A kuszaságot elménkkel igyekezzük leküzdeni. Úgy próbáljuk értelmezni a világot, hogy fogalmakba öntjük a tapasztalatainkat, s ezeket aztán valamiféle értelmes rendbe foglaljuk. A dolgok osztályozásából, kategorizálásából születik a jelentés. Ezt a képességünket tehetjük próbára azzal, ha a rendet felborítjuk, s megpróbáljuk visszaállítani. Ebben a játékban a sorokra szabdalt versből kell a játékosoknak összerakniuk saját rendjüket. Ez végtelenségig alakítható, nagy kihívást jelentő és nagyon élvezetes játék!

Az eredeti vers:

Gazdag Erzs: Nyár

Cserregnek a verebek.
Nagy újság van, gyerekek!
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalka.

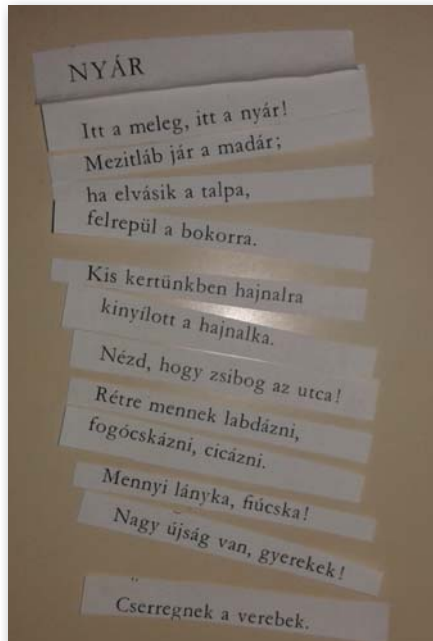
Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.

Nézd, hogy zsidog az utca!
Mennyi lányka, fiúcska!
Rétre mennek labdázni,
fogócskázni, cicázni.

A mi rekonstrukcióink:

Nyár (1)

Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalka.
Nézd, hogy zsidog az utca!
Rétre mennek labdázni,
fogócskázni, cicázni.
Mennyi lányka, fiúcska!
Nagy újság van, gyerekek!
Cserregnek a verebek.

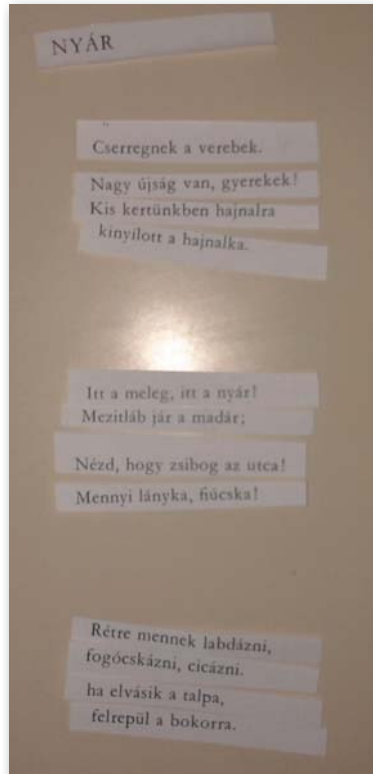
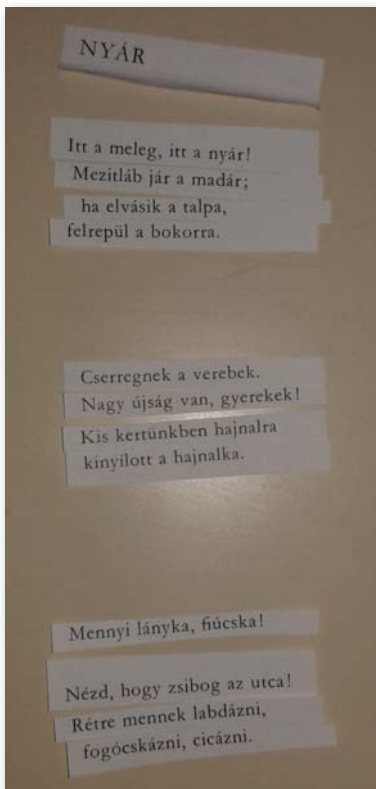

Nyár (2)

*Cserregnek a verebek.
Nagy újság van, gyerekek!
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalka.*

*Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
Nézd, hogy zsigog az utca!
Mennyi lányka, fiúcska!*

*Rétre mennek labdázni,
fogócskázni, cicázni.
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.*

Nyár (3)

*Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.*

*Cserregnek a verebek.
Nagy újság van, gyerekek!
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalka.*

*Mennyi lányka, fiúcska!
Nézd, hogy zsigog az utca!
Rétre mennek labdázni,
fogócskázni, cicázni.*

Rímes vers

A játékosok mondanak két szót, aztán rájuk rímelő két szót. A feladat az, hogy ezekkel az előre megbeszélrt rímpárokkal kell verset írniuk. Vajon hányféle megoldás lehet?

A mi esetünkben a rímpárok a következők voltak: tojás – lopás, alma – szalma.

Tegzes András: Nagyon finom a tojás...

*Nagyon finom a tojás,
De bekövetkezett a lopás!
Finom még az alma,
De nem jó a szalma.*

*Nagyon finom a tojás,
És finom még az alma,
De bekövetkezik a lopás,
És megmaradt a szalma.*

*A tyúk tojt egy tojást,
Közben történt a lopás.
Az istállóban van a szalma,
Mellette érik az alma.*

Bakonyi Katalin és Szabó Kinga: A szomszéd bácsi kertje

*Kicsi a tojás
Sok a lopás!
Szomszéd bácsi csirkeólján
Sok-sok róka megfordul tán.
Egy nap tán
Szalmabálán
Róka úr van
Almafa táján.
Szép az alma,
Sok a szalma,
Sok a lopás, mi tagadás!
Éppen kész a főtt tojás.
Mi tagadás,
Sok a tojás,
Sok a lopás...*

Rímes-rémes vegyeszöldség

Ez a játék is verseket fiadzik. Először minden játékos leír egy neki tetsző verssort a papírjára, majd behajtja a lap tetejét, hogy más ne lássa azt, amit leírt, de a lap aljára odaírja az utolsó szót, hogy a következő lássa, melyik szóra kell majd rímelen az ő sora, amellyel folytatja a megkezdett verset. Ebből aztán, mivel senki nem tudja, mit is írt az előző, nagy zagyaságok keletkeznek. A jó hangulat garantált!

*Áprilisban jó az idő,
Ha elmegyünk valahova, illő,
Leesett már a Villő.
Fertőző a himlő.*

*Kérem a hacukámat.
Kérem a ruhámat.
Kivittem a kukámat.
Vettem barackot, hármat.*

*Pár perce lett egy tojás,
Érkezett egy hívás.
Ez a hívás nem tagadás,
Nincs itt maradás.*

*Nekem három barátnőm van,
Kaptunk egy lapot,
Szülinapomra tortát kapok,
Ezek a csatok.*

*Esik az eső.
El nem áll, míg nincsen első.
Ez itt a felső!
Szakad a felhő.
Felhő nem jó.*

*Esik az eső,
fejem felett nádtető,
Beszakadt a fedő,
Poros a kendő.*

*Gyönyörű Európa táján
Érik az eper a gyümölcs fáján,
A falevél a fa ágán
Felröppent az Ádám...*

*Meghaltam a házamban,
megöltek a lázamban.
Ott ültem a váramban,
Párna van az ágyamban.*

*Éles lett a borona.
Nálam van a korona!
Nagyon finom a kocsonya.
A korcsolya de forogna!*

*Jó a szeme a sasnak.
Sasnak adnak szalma talpa.
Osztálytársam Anna,
Kiborult a kanna.*

*Madárka fütyül a réten,
Kiújult a sérvem.
Ne ölj meg engem,
én ezt totál értem!*

*Beérett a málna, eleven a bálna.
Zsuzsikának kék az ágya.
Petikének nagy a szája.
Madár háza a fa ága.*

■ Interjúk – kérdéseink a tanárokhöz

A nyelvi tehetségpont foglalkozásaira járó diákokkal megegyeztünk, hogy mindannyian készítenek egy-egy interjút valamelyik tanárunkkal az iskoláról, a tanításról, tanulásról. Nagy volt a lelkesedés: hamarosan összeállítottunk egy kérdéssort, amelyből minden riporter válogathatott az interjúalannal folytatott beszélgetés során. Itt olvashatók az elkészült szövegek:

Tegzes András beszélget Nagy Andrea szolfézstanárnővel

- *Mit jelent Önnek az iskola?*
- Haladást, fejlődést.
- *Miért lett tanár?*
- Három fiatalabb testvérem van. Gyerekkorunkban folyton iskolásat játszottunk. Nyaranta is sokat foglalkoztam nálam fiatalabb gyerekekkel. Akkor jött a döntés: tanár leszek.
- *Milyen volt az első napja a Wardban?*
- Nagyon jó! Kedvesek voltak a gyerekek és nyitottak.
- *Mi szeretett volna lenni gyermekkorában?*
- Író és tanár.
- *Mi foglalkoztatja most a legjobban?*
- Sok könyvet olvasni. Úgy érzem, egész életünkben sokat kellene olvasnunk. A könyvekből sokat tanulhatunk.
- *Mit szeret a legjobban az iskolában?*
- A gyerekek érdeklődését.

Szabó Kinga beszélget Eged Szilvia tanárnővel

- *Milyen jegyei voltak gyerekkorában?*
- Általában nagyon jó jegyeim voltak, de a humán tárgyak mindig is jobban mentek. Nyelvekből, magyarból, történelemből mindig jeles voltam. A matek, kémia sosem volt az erősségem.
- *Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?*
- Általános iskolás koromban még zongoratanár szerettem volna lenni, aztán gimiben ez megváltozott. Akkor döntöttem el, hogy angoltanár leszek.
- *Meséljen a családjáról!*

- Három gyermekem van. Enikő egyetemista, Berci jövőre fog érettségizni, Andris itt tanul a Wardban, 4. osztályos. Van kutyánk, két macskánk, teknősünk és két lovunk.
- *Mit szeret a legjobban a tanári hivatásában?*
- Nincs két egyforma óra sem, nagyon szeretem a nyelvet, amit tanítok, és minden nap gyerekekkel lenni frissen tart, bár olykor kicsit fárasztó.
- *Miért pont tanár lett?*
- Mindig is tanár szerettem volna lenni, és mindig úgy éreztem, az angol nyelv szeretetét, a lelkesedést egy idegen nyelven történő kommunikációért át kell adnom valahogyan.
- *Ismeri-e az iskola minden zegzugát?*
- Elég jól ismerem a sulit, de az alagsorban tavaly még elgondolkodtam, hogy merre is kell menjek...
- *Mi a kedvenc könyve, filmje? Szeret-e olvasni?*
- Rengeteg „kedvenc” könyvem van, a legutóbbi, ami nagyon tetszett, Kipling *Kim*, az *ördögös* c. regénye volt. Szeretek olvasni és filmet nézni, de nincs kifejezetten kedvenc filmem.
- *Mit sportol?*
- Ha van időm, szeretek futni, nyáron sokat úszom, és régen lovagoltam is.
- *Szeretett iskolába járni gyermekkorában?*
- Igen, szerettem, bár májusban már én is alig vártam, hogy jöjjön a szünet. A gimnáziumot jobban szerettem, talán a tanárim miatt.
- *Mi foglalkoztatja most a legjobban?*
- Most leginkább a fiam előrehozott angol érettségije és a lengyel testvériskola delegációjának fogadása érdekel nagyon. És már nagyon várom az év végét és a jól megérdemelt nyarat!
- *Köszönöm a beszélgetést!*

Tegzes András beszélget Tegzesné Katona Katalinnal

- *Ismeri-e az iskola minden zegzugát?*
- Nem. A 3. emeleten még csak egyszer jártam.
- *Mikor Ön járt iskolába, melyik volt a kedvenc tantárgya? Ki volt a kedvenc tanára és miért? Szeretett iskolába járni?*

- Szerettem iskolába járni az osztálytársaim miatt. Sok szép délutáni programra emlékszem vissza. Az elsős tanító nénimet nagyon szerettem, az olvasókönyvem még felnőtt koromban is szerepelt álmaimban.
- *Miben volt más gyerekkorában az iskola?*
- Mi sokan jártunk egy osztályba, és voltak olyan termek, ahol csak nagyon zsúfoltan fértünk el.
- *Mi akart lenni gyerekkorában, mikor majd „nagy lesz”?*
- Tanító néni szerettem volna lenni.
- *Mikor iskolás volt, szívesen olvasott? Gyakran járt könyvtárba?*
- Sok ifjúsági regényt olvastam, de nem jártam könyvtárba, mert az iskolai könyvtár csak néhány szekrénynyi könyvből állt az egyik tanterem sarkában.
- *Melyik kötelező olvasmányt szerette leginkább?*
- Gárdonyi Géza Egri csillagok c. regényét nagyon szerettem.
- *Szereti-e a matematikát?*
- Egyszer egy nyáron végig tanultam az egyik osztálytársammal, aki megbukott matekból. A pótvizsgálója hármassal lett. Azóta szeretem a matematikát.
- *Milyen nyelvet tanult?*
- Angolt és franciát, de sajnos egyiket sem beszélem jól.
- *Hol töltötte a nyári vakációt? Melyik a kedvenc helye? Szeret-e sportolni?*
- Nagyon szeretek a családommal kirándulni, nyáron is a kirándulós nyaralást szeretem. Különösen a Börzsönyben.
- *Melyik a kedvenc könyve?*
- Umberto Eco: A rózsza neve. Már legalább háromszor olvastam.

Kiss-Mihály Blanka és Bueno-Karádi Anabell beszélget Csillagné Mády Krisztina tanárnővel

- *Ismeri-e az iskola minden zegzugát?*
- Most már igen de, két év kellett, hogy felfedezzem.
- *Mikor Kriszti néni járt iskolába, milyen osztályzatai voltak?*
- Általános iskolában kitűnő voltam. Gimnáziumban jeles, de már rontottam az átlagomon.
- *Melyik volt a kedvenc tantárgya?*

- Kedvenc tantárgyaim a nyelvek és a magyar voltak.
- *Ki volt a kedvenc tanára és miért?*
- A legkedvesebb tanárom a földrajztanárom volt. Mindig igazságos és szigorú, de egyben jókedvű nevelő volt. A testnevelés-tanáromat és az osztályfőnökömet is nagyon szerettem, mert vidám közösségi emberek voltak.
- *Szeretett iskolába járni?*
- Nagyon szerettem az iskolát, ha tehetném, még egyszer kijárnám.
- *Miért lett tanár?*
- Azért választottam a tanári pályát, mert a családban sok a tanár, és nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni.
- *Mit szeret a tanári hivatásban a legjobban?*
- Látni a gyerekeknél a fejlődést, azt, ha valami lehetetlennek tűnik, mégis sikerül.
- *Mi akart lenni gyerekkorában, mikor majd "nagy lesz" ?*
- Kiskoromban orvos szerettem volna lenni.
- *Köszönöm a beszélgetést.*

Szabó Kinga beszélget Király Eszter tanárnővel

- *Mit jelent Önnek az iskola?*
- A tanítványaimat, a tornaedzést, tornaversenyt, atlétikaversenyt. Mosolygós arcokat, a tanítványok megtisztelő bizalmát, felelősséget, gondolkodást, vidámságot.
- *Miért lett éppen tanár?*
- Kezdetben a sport szeretete, egy testnevelő-tanárom példája és az befolyásolta pályaválasztásomat, hogy úgy éreztem, a testnevelő tanári munkát örömmel tudnám végezni. Aztán egyre inkább meghatározóvá vált számomra, hogy mindenképpen olyan hivatást szerettem volna, amivel másoknak javára lehetek, amit hasznosnak érzek. Szerettem volna segíteni a fiataloknak problémáik megoldásában, és hozzájárulni, hogy egészségesebb, boldogabb, tisztességesebb, sikeresebb ember váljon belőlük. Ezért pedig egy testnevelő tanár nagyon sokat tehet, a sport kiváló eszköz.
- *Milyen volt az első napja a Wardban?*
- Kötélmászást tanítottam a 9. a és b osztályos lányoknak.

- *Mi szeretett volna lenni gyermekkorában?*
- Például óvónő, de 16 éves koromtól kezdve testnevelő tanár akartam lenni.
- *Mi foglalkoztatja most a legjobban?*
- Az atlétikai diákolimpia. Programok, amiket tervezek.
- *Mit szeret legjobban az iskolában?*
- Ha látom a tanítványaim fejlődését, ha sikerélményük van, ha sikerült felkeltenem az érdeklődésüket, ha kedvet kaptak ahhoz, hogy sportoljanak, ha jól érzik magukat órán vagy edzésen, ha hozzám fordulnak valamivel, és tudok segíteni. Örülök annak is, ha találkozom egy kedves kollégával, és alkalmunk van kicsit beszélgetni.

Bencsik Ákos beszélget Gács Anikó zongora-művészannel

Olyan beszélgetőtársat kerestem, aki az én iskolai éveimet máshonnan figyeli, mint én. Egy tanárnőre gondoltam, aki szintén sokféle módon találkozik iskolával, gyerekekkel, és olyat is megtudhatunk Tőle, amit érdemes lesz megjegyeznünk. Így kerestem meg Gács Anikót, aki zongoraművész, és 22 éve tanítja a gyerekeket és felnőtteket erre a szép hangszerre.

Nem is lehetne jobb helyszínt keresni ennek az interjúnak a Tanárnő otthonánál – nyugodt, családi légkörben válaszolt a kérdésekre, amelyeket kigondoltam számára.

- *Köszönöm, hogy válaszolni tetszik a kérdéseimre, remélem, kicsit megismerhetjük egy zenetanár életét is.*
- *Először is, hadd kérdezzem meg, hogyan kezdődött? Szeretett iskolába járni? Jó tanuló volt, és voltak kedvenc tantárgyai és tanárai? Hogyan emlékszik rájuk, illetve az iskolás éveire? Egyáltalán, ez volt mindig is az álma, hogy amikor majd „nagy lesz”, zenét tetszik tanítani és koncerteket tetszik adni – vagy voltak más tervei is?*
- Péccsett nevelkedtem, így az ottani Mátyás Király utcai Ének-zene Tagozatos Általános Iskolába jártam, ahol - bocsánat, de - kitűnő tanuló voltam, ezt a jó szokásomat később is megtartottam... Szorgalmas kislány voltam, de sokat köszönhetek szüleimnek is, akiktől ezt a jó tulajdonságot, vagy inkább hozzáállást, eltanultam.
- Két kórusba is jártam, Panni néni és Kati néni, két csodás egyéniség voltak a vezetőik – nagyon sokat kaptam tőlük. Budapestre jártunk, Operába, Kórustalálkozókra – nagyon szép idők voltak!
- Voltak kedvenc tanáraink, de nehéz lenne mindet felsorolni. Inkább a zenetaná-

- raimat szoktam most már emlegetni. A tantárgyak közül az ének, testnevelés, a magyar, a történelem – és talán meglepő, de a matematika is nagyon jól ment. Mondjuk, ez utóbbi nem volt a kedvencem... 😊
- Aztán, amikor beleszerelmesedtem a zongorába, már nem volt kérdés, hogy mi leszek, ha „nagy leszek” ...
 - *Mi még általános iskolások vagyunk. Sok tanárunk van, mindenkit másért szeretünk – Anikó néninek mit jelentett az iskola? Mivel zenetanár lett, gondolom, nagyon szerette a tanárait és iskoláit is. Tanárként hogyan tetszik gondolni, miért lesz valaki tanár, miért akar másokat tanítani?*
 - Már óvodás korom óta azt játszottam, hogy tanítok... ez valahogy velem együtt születhetett... Először óvó néni, majd tanító néni, később meg, ugyebár, zongoratanárnő szerettem volna lenni.
 - Sorba raktam a babáimat a kanapén, és sorban felszólítottam őket, magyaráztam nekik - és hogy visszatérjek a kórusokra: vezényeltem őket! (Megjegyzem, gyógyítottam is őket, ha fájt valamijük... szüleim ugyanis orvosok...) Talán látszik, hogy hatással vannak ránk a szüleink, és tanáraink... 😊
 - Személy szerint azt élvezem, ha a rám bízott gyerek fejlődését figyelem. Látom, ahogy bontogatja a szárnyait, ahogyan megnyilvánul a tehetsége egyre több szinten és formában, kibontakozik az egyénisége... Valamire ráismernek, észreveszik, mit és hogyan lehet és érdemes (!) csinálni... felfedezik a Szépséget... ami, ugye, nem kézzelfogható – akárcsak a Zene...
 - Biztosan láttál már felgyorsított filmet, ahol egy kis magból kibújik előbb egy kis zöld kacs, majd felfelé tör, megerősödik, aztán leveleket, oldalágakat hajt, majd virágot bont...
 - Valahogy ilyen szép élmény egy gyereket tanítani, megfigyelni... Persze, sokkal lassabb folyamat, és nem is szabad felgyorsítani, csak ha az ő tempója engedi.
 - *Mióta zenél, milyen hangszereken játszik?*
 - Kézenfekvő volt, hogy zenei pályára kerültem, hiszen az iskolában kitűnt, hogy jó fülem, szép hangom van, ezért szüleim elvittek a Zeneiskolába, hogy beírassanak – vicces, hogy munkájuk miatt éppen lekésték a beiratkozást – így a még ott lévő, egyetlen fellelhető tanárt kérdezték meg... és ez lett az én nagy szerencsém! 8 éves korom óta gyermekkorom meghatározó Zoli bácsija, Tényi Zoltán Tanár Úr volt Ő, aki nélkül ma nem lennék zongorista... talán zenész sem.
 - Így kezdtem zongorát tanulni, és maradtam is ennél a csodálatos hangszernél, jóllehet rokonait, az egyéb billentyűs hangszereket is kipróbáltam, orgonáltam egy időben, csembalón játszottam – egyszóval, a szakma csínját-bínját, rejtett zugait igyekeztem kikutatni...
 - *Ennyire fontos, hogy ki tanítja az embert?*

- Bizony, nagyon fontos! Jó emberek, jó tanárok, jó iskola és szeretetteljes légkör csodás dolgokat hoz ki a gyerekekből!
- Persze, ne felejtjük el, hogy a hangszer tanulás EGY gyerek/EGY tanár közös munkáján alapszik (nem beszélve itt a szolfézsról pl., ami ugyanis csoportos foglalkozás), és itt meghatározó, ki foglalkozik Veled... kicsit olyan ez, mint egy második Apuka, vagy Anyuka... Ezért nagyon fontos a személyes figyelem...
- Az iskolában, az osztályban persze kicsit máshogy van ez, de ott is fontos az osztályfőnök, a barátaid vagy akár a portás bácsi személye...☺
- *És legalább ennyire ismerte Anikó néni az iskola zezugait is? Egy gyerek (különösen én...) nagyon kíváncsi...*
- Igen, tényleg kíváncsi vagy... de ez jó! Valóban ismertem az épület minden szegletét, rengeteg bújócskás, kergetőzés játékot játszottunk, így Pécsset is, és később Budapesten, a Bartók Konziban is kiismertem magam nagyon hamar. Ide, a Konziba 1983 és 1987 között jártam Ábrahám Mariann nénihez – Őt is nagyon szerettem! -, és most lám, itt tanítok már lassan 20 éve... ☺
- *Máshol is tetszett tanítani?*
- Igen, kis nebulókat, kicsi 7 évesektől kezdve a Weiner Leó Zeneiskolában. Nagyon szerettem őket, jóllehet, most már zenész palántákat, idősebbeket tanítok.
- Ott tanultam meg, hogy az egész személyiséget neveljük, nem egyszerűen „tanítunk”. Nagy felelősség kicsiket tanítani! Szerettem.
- *A szülei zenéltek? Vagy valaki a családból?*
- Édesanyám zongorázott 10 évig, és nagyon szépen énekelt, még énekversenyt is nyert! Édesapámnak is nagyon szép tenorhangja van, ő is énekelt kórusokban.
- Nyilván tőlük is örököltem ezt-azt...
- *Egy zongoraművész csak zenél, és aztán, ha akar, tanít, ha már „megunta”, vagy van, aki csak tanít, és nem zenél?*
- Nem hiszem, hogy elválasztható a két dolog. Van, aki a hangszer mellől is „tanít”, miközben játszik. Ilyen volt Zempléni Kornél, aki a Zeneakadémián volt a mestere, ő pedig Dohnányi Ernőnél tanult – neki biztosan hallottátok már a nevét, híres zeneszerző is. De folytathatnám a sort Thomán Istvánnal, aki Dohnányit tanította- neki viszont Liszt Ferenc volt a mestere... Tréfásan azt is szoktam mondani, hogy Liszt Ferenc zenei ükunokája vagyok...☺
- Amúgy nincs olyan, hogy valaki megunta a koncertezést... talán csak jobban izgatja, hogyan lehet átadni mindazt, amit ő megtanult és kiművelt; hogyan tudja továbbadni az örökséget... Mint a tanárim nekem, talán éppen Lisztől...
- Mostanában főleg tanítok, a gyerekeknél is elcsábított kissé az aktív koncer-

tezéstől. De mondom, nincs olyan, hogy „megunni”... csak a rozsdát kell lepucolni...

- *Sok koncerten tetszett játszani? Nagyon izgalós tetszik lenni? Hogyan emlékszik vissza azokra az időkre, amikor koncertezett?*
- Nagyon izgalmas és szép időszak volt. Minden fellépést hosszú, fáradtságos, de örömteli felkészülés előzött meg. Előadáskor az ember már csak a művek mondanivalójára, érzelemvilágára összpontosít; arra, hogy mit szeretne vele az embereknek közvetíteni.
- Ha a hallgatóság feltöltekezve hagyta el a koncerttermet, akkor jól végeztem a dolgom. ☺
- Egy művész egyébként sohasem „zárja le” az életében a koncertezést, ez is az egyik örök, visszatérő dolog nálunk. Kicsit el lehet szokni a színpadtól, talán jobban is izgul az ember hosszabb kihagyás után – de ez is olyan, mint a biciklizés: ha ráérezted az ízére, sohasem felejtet el; legfeljebb kissé „berozsdásodsz”...
- *Én is furulyázom, és néha nagyon nehéz úgy összeszedni magam, hogy amikor ki kell állni, biztosan szép legyen – mondjuk, eddig legtöbbször sikerült, de azért sokat kell gyakorolni. Anikó néni mennyit gyakorol? Kell-e egyáltalán gyakorolni, ha már nem koncertezik valaki?*
- Bizony, nagyon sokat gyakoroltam, már csak azért is, mert versenyekre is jártam, szép eredményekkel – ez is hozzátartozik egy mai zenészpálya életéhez. És igen, izgultam én is, de mennyire! Majdnem összeestem egy-egy koncert előtt... de csak, amíg a pódiumra léptem!
- Onnan kezdve a Zene az Úr...
- *Amikor nem tanít, hétvégeken vagy a szabadidejében mit szeret csinálni? Szeret-e olvasni, vagy sportol-e? Tényleg, gyerekkorában sportolt-e? Gondolom, nem sok ideje lehetett, ha sokat kellett gyakorolni.*
- Szeretek kirándulni, nagyon szeretem az állatokat. Szívesen vagyok a gyerekeimmel, családommal, programokat szervezünk, és igen, nagyon szeretek olvasni! Nem is értem, hogy lehet meglenni olvasás nélkül manapság... szomorúan látok sok fiatalot, aki még nem talált rá az írott betű adta öröme.
- A sport? Igen, balettoztam, és úsztam. Szeretem a sportot! Mivel mindig gondosan beosztottam a napjaimat, pontosan arra jutott idő, amire kellett - gyakorlásra, sportolásra és igen, még játékra is!
- Manapság a gyerekek sokszor úgy érzik, hogy semmire sincs elég idő, pláne játékra, de ez nincs így! Tudom, talán manapság több a megismernivaló, és persze, mindenkinek az élete más... de sokuknak „kifolyik” az idő az ujjai között...
- Milyen jó, hogy nekem kiskutyám is volt - Kitty-nek hívták -, akit nap, mint nap

- sétálni kellett vinni, gondoskodni kellett róla! Az időbeosztást, a fegyelmet, a lemondást, egyáltalán: a rendszeret egy kis jószág gondozásával könnyen el lehet sajátítani... persze, nem győzőm ismételni, hogy ehhez olyan szülők is kellettek, amilyenek nekem vannak... 😊
- *Ha más országokban is fel kell lépni, biztosan idegen nyelveket is kell ismerni. Én németet tanulok az iskolában. Anikó néni gyerekkorában milyen nyelvet tanult? És most is használja, vagy mást is tanult később?*
 - Németül és angolul beszélek, elég jól, a német egy kissé jobban megy – ezzel kezdtem gyerekkoromban az idegen nyelvekkel való ismerkedést, később jött az angol.
 - Valóban, aki tervezi, hogy világot lát, de akárcsak kapcsolatot szeretne kezdeményezni vagy fenntartani külföldi zenészekkel – bizony, nem takaríthatja meg a nyelvtanulást! Busásan megtérül, és igaz a mondás, miszerint „ahány nyelven beszélsz, annyi embert érsz”.
 - Én tanítok is mindkét nyelven, tehát bizton állíthatom: nélkülözhetetlen.
 - *Szabad kérdeznem a családjáról is? Vannak gyerekei? Biztosan tanulnak zenét ők is.*
 - A férjem szintén zenész, karmester, énekművész, a Nemzeti Filharmonikusoknál dolgozik. Két gyermekem van, a nagyobbik, Réka, 15 éves, a Szent Margit Gimnázium okos, szorgalmas tanulója – egyébként ő is itt tanult gimnázium előtt a Ward Mária Általános Iskolában. Szépen zongorázik, és nagyon tehetséges a zenében – is. A fiam, Ákos, szintén ide jár, 5. osztályos tanuló. Furulyázik, nagyon szépen szaval és mesél.
 - *Vannak-e kedvenc írói, kedvelt filmet vagy színészt tudna mondani nekünk?*
 - Nagyon szeretem Jókait, Fekete Istvánt, de szívesen olvasok bármit, ami érték.
 - Kedvenc film? „Hat nap, hét éjszaka” (Harrison Ford, Anne Heche) ill. „Mezítláb a parkban” (Robert Redford, Jane Fonda), és persze a Bud Spencer-Terrence Hill filmek... 😊
 - *Végül egy utolsó kérdés: melyik tájat szereti legjobban Magyarországon? Merre töltik a nyarat általában?*
 - Ez könnyű. A Balatont! Minden nyáron sokat vagyunk ott, járunk még Erdélybe, néha Délvidékre, Horvátországba is...
 - *Anikó néni, nagyon szépen köszönöm a beszélgetést! Sok koncertet és ügyes, tehetséges tanítványt kívánok! Azt hiszem, zenésznek lenni egész jó dolog, főleg akkor, ha közben tanítani is tetszik másokat és kedvet csinálni ehhez a szép hivatáshoz.*
 - *Remélem, nem tartottam fel túlságosan, mert a vasárnapi ebéd főzés is fontos dolog – pláne, ha a gyerekeknek kell főzni, olyanoknak, mint én... mert most, hogy véget ért az interjú, elárulhatom, hogy Anikó néni – az Édesanyám! 😊*

■ Utazás Sátoraljaújhelyre – a Magyar Nyelv Múzeumának meglátogatása

2015. május 17.

Csillik Álmos: A kirándulás

A 3. óra után elindultam a porta felé. Ott volt már mindenki, aki jönni készült a kirándulásra. Elmentünk busszal a Keleti pályaudvarra, és onnan vonattal négy órát mentünk. Amikor megérkeztünk, felszálltunk a buszra, amelyik elvitt Széphalomra. A nagy templom előtt játszottunk, aztán 6 órára elindultunk a pizzázóba. Ott Zsófi néni szüleivel és unokatestvéreivel találkoztunk. Amikor elindultunk a szálláshely felé, Zsófi néni apukája vitt minket. Három gyerek és egy felnőtt fért bele az autóba: én Mariann nénival és Ákossal, Andrissal voltam együtt. Amikor vártunk a többiekre, jót beszélgettem Mariann nénival.

Amikor mindenki megjött, bementünk a szállodába. Nagyon tetszett nekünk. Aztán kimentünk az udvarra, és a két tanárnő elment jégkrémet venni! Mindenki kapott.

Este nyolc órakor elkezdtünk játszani a tanárokkal. Fél tízkor elmentünk zuhanyozni, és alváshoz készülődtünk.

Reggel mindenki összepakolt. Átmentünk reggelizni. Aztán átmentünk a Múzeumba, ahol megismerkedtem egy Kazinczy Ferenc nevű híres emberrel, aki a magyar nyelvet megújította. A múzeumban nagyon jó volt, mert érdekes feladatokat kaptunk. Aztán felvettük a bőröndöket, és elindultunk a belvárosba, ott ebédeltünk a pizzériában. Aztán ettünk egy hatalmas fagyit! Búcsúzóul mindenki kapott csokit, kekszet is. Aztán hazaindultunk vonattal.

Köszönöm ezt a szép hétvégét kedvenc tanárainknak: Zsófi néninek és Mariann néninek.

Bencsik Ákos Kristóf: Utazás Széphalomra

2015. május 14-15-én tizenkét ötödikes és két tanárnő, Paholics Zsófia és Paholics Mariann kíséretével Széphalomra utazott a Tehetségpont jóvoltából, melynek én is részese lehettem.

Az odaúton izgatottak voltunk. A vonat olyan volt, mint a Roxfort expressz. Sátoraljaújhelyen aztán megvacsoráztunk: nagyon finom pizzát ettünk. Majd sétáltunk, ismerkedtünk kicsit a várossal. Végül Zsófi néni édesapja hármas csoportokban elvitt minket a szállásra, Széphalomra.

Az ágy olyan puha és kényelmes volt, mintha tollpíhében aludnék. Az esti közös játékot is nagyon élveztem. Először *számcsapót*, majd *Lajos hívját* játszottunk. Másnap, reggeli után megnéztük Kazinczy Ferenc és családja sírját. Ebéd után pedig ellátogattunk a széphalmi Magyar Nyelv Múzeumába. Ott egy hosszú, „kalandos” játék során ismerhettük meg Kazinczy Ferenc életét, tevékenységét, sőt még a

„Nyelvi Humor” című gyűjteményét is. Párat idézek ebből: „Hogy hívják a vékony cincért? cincérna”; „Mi a neve a rozmár hálóingének? rozmaring”, „Mi a nevető hiúz? hihiúz”.

Szomorúan és abban reménykedve, hogy még eljövünk ide ültünk fel a délutáni vonatra.

Отthon aztán boldogan meséltem el a „kalandjainkat”.

Kiss-Mihály Blanka: Az utazás

A harmadik óra után elindultunk a Keleti pályaudvar felé. Mikor megérkeztünk, megkerestük a vonatunkat és beszálltunk. Elfoglaltuk a helyünket és indultunk is. Négy és fél órás út állt előttünk. Egyszerre megreggeliztünk és beszélgetni is kezdtünk. Éppen egy érdekes témáról volt szó, mikor elkezdett esni az eső. Mindenki az ablakhoz ugrott, hogy becsukjuk, de mire sikerül becsukni, addigra két ülést teljesen eláztattunk. Nemsokára bejött Mariann néni is, hogy készülődjünk a leszállásra. Mi nagyon örültünk, hogy végre megérkeztünk, de kiderült, hogy csak átszállunk a pótló buszra. Még egy óras út volt előttünk. Egyszer csak megállt a busz és szól Zsófi néni, hogy leszállás. Leszálltunk és elkezdtünk a város felé sétálni. Egy térre sétáltunk, ahol együtt játszottunk. Majd bementünk egy étterembe, ahol megvacsoráztunk. Vacsora után találkoztunk Zsófi néni szüleivel. Ők pedig az autójukkal elvittek a szállásra. A szállás kívülről úgy nézett ki, mint egy régi kastély egy hatalmas nagy kerttel.

Bementünk, és elfoglaltuk a szállásunkat. Mi egy négy ágyas szobában voltunk, és mi ahogy letettük a bőröndünket, egyszerre beszélgetni kezdtünk. Egy kis idő múlva szólt Mariann néni, hogy menjünk ki és játszunk egyet. A játék után mindenki megfürdött és sokáig beszélgettünk.

Másnap reggel felébredtünk, felöltöztünk és össze is pakoltunk. Még maradt egy kis időnk, addig kimentünk a kertbe játszani. Visszahívtak a tanárok és elmentünk reggelizni. Reggeli után pedig elindultunk a múzeumba. Nagyon izgalmas feladatokat oldottunk meg, jól szórakoztunk. De sajnos hamar el kellett indulnunk haza. Az út nagyon jó volt, sokat nevettünk, és beszélgettünk. Mikor hazaértünk, mindent nagy örömmel meséltünk el az egész családnak.

WARD MÁRIA REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT – TEHETSÉGAZONOSÍTÁS 1.

TANÁRI KÉRDŐÍV

Iskolánkban tehetségpont működik. A tehetséggondozás első lépése a tehetségek azonosítása, melynek része a tanári megfigyelések összegyűjtése. Ezért kérjük, ossza meg velünk megfigyeléseit, tapasztalatait diákjáról! Köszönjük!

NÉV:

1, Értékelje 7 fokozatú skálán a diák kreativitását az alább megadott szempontok szerint!

	Nem jellemző					Jellemző	
Szokatlan megoldásokat alkalmaz	1	2	3	4	5	6	7
Szétfutó gondolkodású	1	2	3	4	5	6	7
Sok ötlete van	1	2	3	4	5	6	7

2, Értékelje 7 fokozatú skálán a diák motiválhatóságát az alább megadott szempontok szerint!

	Egyáltalán nem					Nagyon	
Mennyire motiválható tantárgyi plusz feladatokra?	1	2	3	4	5	6	7
Mennyire motiválható nem tantárgyi plusz feladatokra?	1	2	3	4	5	6	7

3, Értékelje 7 fokozatú skálán a diák intellektusát!

	Átlagos			Magas		Kiemelkedő	
Mennyire intelligens a diák?	1	2	3	4	5	6	7

4, Értékelje 7 fokozatú skálán a diák szociális készségeit az alább megadott szempontok szerint!

	Egyáltalán nem					Nagyon	
Milyen könnyen teremt a diák új kapcsolatokat?	1	2	3	4	5	6	7
Milyen könnyen alkalmazkodik új helyzetekhez, új szabályokhoz?	1	2	3	4	5	6	7
Mennyire domináns a diák az osztályközösségben?	1	2	3	4	5	6	7

5, Adjon rövid szöveges választ az alábbi kérdésekre!

Hogyan kezeli a konfliktushelyzeteket?
Hangulati élete mennyire állandó vagy hullámzó?
Mennyire támogató környezetből érzékel a gyermek?

WARD MÁRIA REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT – TEHETSÉGAZONOSÍTÁS 1.

6, Értékelje 7 fokozatú skálán, hogy a diák mennyire extrovertált vagy introvertált!

	Introvertált					Extrovertált	
Mennyire extrovertált vagy introvertált a diák?	1	2	3	4	5	6	7

7, Értékelje 7 fokozatú skálán a diák nyelvi adottságait!

	Átlagos adottságok					Kiemelkedő adottságok	
Mennyire tehetséges nyelvi területen a diák?	1	2	3	4	5	6	7

Milyenek a diák nyelvi adottságai (választékosság, szókinccs, helyesírás, fogalmazás stb.)?

8, Értékelje 7 fokozatú skálán a diák vizuális és manuális képességeit!

	Átlagos képességek					Kiemelkedő képességek	
Mennyire tehetséges a diák vizuális és manuális területen?	1	2	3	4	5	6	7

Milyenek a diák vizuális és manuális képességei?

9, Írja le, amit még fontosnak tart megosztani a diákkal kapcsolatban!

Köszönjük, hogy időt áldozott kérdőívünk kitöltésére, segített a diákok megismerésében, és ezzel tehetséggondozó munkánkban!

Hetyey György tehetségkoordinátor hetyey.gyorgy@wardmaria.hu

Tisztelt Szülők!

Iskolánk tehetséggondozó tevékenysége széleskörű, sokféle szakkört magában foglal, melyek érdeklődés szerint választhatók. Ezeket a tehetséggondozó tevékenységeinket kívánjuk a tehetséggondozás szakmai protokolljával - a tehetségpont keretein belül - újra gondolni és megvalósítani.

Ezért a Budapesti Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium, valamint a Ward Mária Iskola Alapítvány kezdeményezésére 2013 szeptemberében létrejött a Ward Mária Tehetségpont.

A tehetségpont a **nyelvi és a térbeli-vizuális** képességterületeken fejti ki tevékenységét. A többi területen folytatódik a tehetséggondozó munka a szakkörök formájában.

A tehetségpont tehetséggondozó munkájának első lépése a **tehetségazonosítás és beválogatás**, melyet a mindenkori 5. és 9. évfolyamok első félévében végzünk el.

A tehetség azonosítása több lépcsőben zajlik: információkat gyűjtünk a szülőktől (szülői kérdőív), az anyaintézményből (tanári kérdőív) és a 9. évfolyamon a diákoktól is (önértékelő kérdőív). Az első félév során zajló lelki gyakorlat és „Kincskereső-nap” segítségével is szerzünk ismereteket. A beválogatás fontos szempontja a diák egyéni motivációja, melyet pályázatás útján mérünk fel. Az elért mérési eredmények alapján, az osztályok tanulóinak – terveink szerint – a legjobb **20%-a** kerül beválogatásra a tehetséggondozó programba. Előfordul, hogy beválogatunk olyanokat is, akik összeredményükben ugyan gyengébbek, de 1-2 részterületen kimagasló eredményt érnek el.

A **szakmai program megvalósítása** a második félévtől kezdődik, és az intézményben való továbbtanulástól függően, egészen a 12. évfolyamig, érettségig tart.

A tehetségpont szakmai programja ötvözi az előre elkészített tematika anyagát és az egyéni tehetséggondozás elemeit. (csoportos és személyre szabott személyiség- és kreativitásfejlesztés, tudásbővítés, mentorálás és pályaeorientáció)

A programot elsősorban az iskola és gimnázium pedagógusaival valósítjuk meg. Velük szorosan együttműködnek a szakmai programban a tehetségpont szakmai partnerei, amelyek a partnerintézményeken túl pszichológust, mentorokat és a szakmai területen továbbtanult öregdiákjainkat is jelenti.

A tehetséggondozó program foglalkozásaira kéthetenkénti intenzitással, két órás foglalkozások formájában kerül sor, az órarendbe illesztve. Ezeket egészítik ki: személyiségfejlesztő alkalmak, külső programok, egyéni mentorálás, nyári tábor. Ez évente minimum 60 órás tehetséggondozást jelent.

A tehetségazonosítást 2014. májusában kezdtük. Ennek menete:

Szülői-, tanári- és önértékelő kérdőívek (csak 9. évf.) kitöltése

5. évfolyamon egy külön tehetségazonosításra szentelt nap („Kincskereső” nap október folyamán)

9. évfolyamon a lelki gyakorlat keretében megvalósuló tehetségazonosítási program

Pályázatás (a diákok pályázatása az adott tehetségterületeken november-december folyamán)

Beválogatás (szempontjai: az azonosító vizsgálatok eredményei, a pedagógusok és a szülők véleménye és ajánlása, a szülő és a gyermek igénye és elköteleződése. A vállalt foglalkozásokon való részvétel – amelyet a szülő aláírásával igazol, s egyben hozzájárul gyermeke fejlesztéséhez – kötelező.)

Személyes visszajelzés a diákoknak és szüleinek az azonosítás eredményéről 2015. január folyamán.

A tehetséggondozás első lépése a tehetségek azonosítása, melynek része a szülők tapasztalatainak összegyűjtése. Ezért kérjük, ossza meg velünk gyermeke jellemzőit, tulajdonságait a mellékelt szülői kérdőívben. Kérjük, hogy október 15-ig küldjék vissza e-mailhez csatolva az alábbi címre, vagy kinyomtatva adják le a titkárságon.

Köszönjük! Hetey György tehetségkoordinátor hetey.gyorgy@wardmaria.hu

Budapest, 2014-10-01

WARD MÁRIA REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT – TEHETSÉGAZONOSÍTÁS 2.

SZÜLŐI KÉRDŐÍV

Iskolánkban tehetségpont működik. A tehetséggondozás első lépése a tehetségek azonosítása, melynek része a szülők tapasztalatainak összegyűjtése. Ezért kérjük, ossza meg velünk gyermeke jellemzőit, tulajdonságait! Köszönjük!

Gyermeke neve:

1, Jellemezze 5 mondatban gyermekét!**2, Értékelje 7 fokozatú skálán gyermeke kreativitását az alább megadott szempontok szerint!**

	Nem jellemző							Jellemző						
	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
Szokatlan megoldásokat alkalmaz														
Szétfutó gondolkodású														
Sok ötlete van														

3, Értékelje 7 fokozatú skálán gyermeke motiválhatóságát az alább megadott szempontok szerint!

	Egyáltalán nem							Nagyon						
	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
Mennyire motiválható tantárgyi plusz feladatokra?														
Mennyire motiválható nem tantárgyi plusz feladatokra?														

4, Értékelje 7 fokozatú skálán gyermeke intellektusát!

	Átlagos			Magas			Kiemelkedő		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Mennyire intelligens gyermeke?									

5, Értékelje 7 fokozatú skálán gyermeke szociális készségeit az alább megadott szempontok szerint!

	Egyáltalán nem							Nagyon						
	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
Milyen könnyen terem új kapcsolatokat?														
Milyen könnyen alkalmazkodik új helyzetekhez, új szabályokhoz?														
Mennyire domináns az osztályközösségben?														

6, Adjon rövid szöveges választ az alábbi kérdésekre!

Hogyan kezeli a konfliktushelyzeteket?

Hangulati élete mennyire állandó vagy hullámzó?

WARD MÁRIA REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT – TEHETSÉGGAZONOSÍTÁS 2.

7, Adjon rövid szöveges választ az alábbi kérdésekre!

Milyen versenyeken vett részt gyermeke és milyen eredménnyel?

Milyen szakkörökön, iskolán kívüli tevékenységeken vesz/vett részt gyermeke?

Miben látja tehetségesnek gyermekét? Van-e különleges érdeklődési területe?

Milyen erősségei és milyen gyengéi vannak gyermekének?

8, Milyenek gyermeke nyelvi adottságai, mennyire tehetséges ezen a területen?

--

9, Milyenek gyermeke vizuális és manuális képességei, mennyire tehetséges ezen a területen?

--

10, Írja le, amit még fontosnak tart megosztani gyermekével kapcsolatban!

--

Köszönjük, hogy időt áldozott kérdőívünk kitöltésére, segített gyermeke megismerésében, és ezzel tehetséggondozó munkánkban!

Hetyey György tehetségkoordinátor hetyey.gyorgy@wardmaria.hu

WARD MÁRIA REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT – TEHETSÉGGAZONOSÍTÁS 3.

ÖNÉRTÉKELŐ KÉRDŐÍV

Iskolánkban tehetségpont működik. A tehetséggondozás első lépése a tehetségek azonosítása, melynek része a diákok önértékelése is. Ezért kérünk, oszd meg velünk megfigyeléseidet, elképzeléseidet önmagadról!
Köszönjük!

NÉV:

1, Adj rövid szöveges választ az alábbi kérdésekre!

Jellemezd magad 5 tulajdonsággal!
Írd le erősségeidet és gyengéidet!
Ha választhatnál magadnak három tulajdonságot, melyek lennének azok és miért?
Szerinted miben vagy ügyes, mihez van érzéked?

Írd le, milyen lesz az életed 10 év múlva?
Ha minden vágyad valóra válna, minden lehetséges lenne, akkor milyen lenne az életed 10 év múlva?

WARD MÁRIA REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT – TEHETSÉGAZONOSÍTÁS 3.

2, Szerinted mennyire jellemzőek rád a következő szavak?

	Egyáltalán nem jellemző					Nagyon jellemző	
	1	2	3	4	5	6	7
Kreatív							
Sportos							
Intelligens							
Lelkes							
Segítőképz							
Szorgalmas							
Érdeklődő							
Kíváncsi							
Közösségi							
Ábrándozó							
Problémamegoldó							
Vizuális							
Verbális							

3, Fejezd be az alábbi mondatokat!

Legfontosabb az életemben ...

Ha beszélhetnék a Tv-ben 5 perctet, akkor arról beszélnék, hogy ...

Ha megnyerném a lottót

Köszönjük, hogy időt áldoztál kérdőívünk kitöltésére, ezzel segítetted tehetséggondozó munkánkat!

Hetyey György tehetségkoordinátor hetyey.gyorgy@wardmaria.hu

5. évfolyam

Kincskereső Nap

Játékos, gondolkodtató, logikai feladatok

kezdő, bemutatkozó kör

Blokk_1 (8-9.30)

- 1) Kreatív önbemutató - vizünk sok alapanyagot – utána kiállítás – 3-an reflektálunk
- 2) Memória
 - 2.1) verbális – rövid távú memória – betűk, számok felolvasása, visszaadása
 - 2.2) verbális – szöveg felolvasása – mire emlékszik?
 - 2.3) vizuális – tárgyak letakarása – mennyit tud visszaidézni?

Udvar – bencés rögbi, törpe-óriás-varázsló, rohangálósak

Blokk_2 (10-11.45)

- 1) koncentrációs teszt
- 2) Társasjáték készítés – 5 csoportban – megadott alapanyagokból készítsenek társasjátékot, szabályokat írják le – utána játszanak vele – körbe is adhatják – egy készítőt delegáljanak – mindenkinek legyen feladata!
- 3) TABU – szókincsfejlesztő feladat – két csoport egymás ellen – ki végez hamarabb?

záró kör – az tetszett a legjobban, hogy ...

Kedves Tehetségpontos Diákok!

A tehetséggondozó program részeként májusban kerítünk sort személyiségfejlesztő alkalmunkra, kiscsoportos gyakorlatok formájában.

Miről lesz szó?

- arról, hogy Ti hogy gondoltok a tehetséges oldalaitokról.
- olyan kommunikációs készségekről, amik abban segítenek, hogy:
- hatékonyan fejezd ki magad
- saját igényeidet érvényesíteni tudd, mások megbántása nélkül
- se passzív, se agresszív ne légy

Mi a célunk?

Azt gondoljuk, hogy a tehetséged kibontakozásához elengedhetetlen az önismeret és más készségek fejlesztése is, nem csak a konkrét tehetségterület fejlesztése. Ezúttal a tehetséggel és a kommunikációval kapcsolatos önismeretre és eszközbővítésre fogunk koncentrálni.

Mikor lesz?

Csütörtök, 12.00-tól 16.00-ig. Május 14.

A 12.00 utáni óráitokról elkérünk benneteket. Gyülekező: 11.55, iskola portája, együtt megyünk, 5 perc séta

Hol lesz?

Bp. V. ker. Veress Pálné utca 10. – Katolikus Ifjúsági Mozgalom irodája

Kérjük, hogy ezen a napon tegyétek szabaddá magatokat erre az időszakra, és ha bármi kérdésetek vagy kérésetek van, forduljatok hozzánk!

A május 27-én megrendezésre kerülő Tehetségnapon nagyon számítunk a Ti segítségetekre is a lebonyolításban. A Tehetségnapról és a feladatokról (vendégek fogadása, regisztráció, információadás) bővebben beszélünk májusban, de olvashattok az iskola honlapján is.

Várjuk a találkozást!
Hetey György
Parditka Zsófi

Ward Mária Tehetségpont Tehetség gondozó foglalkozások adminisztrációja

20.... / félév

A csoport mentortanára:.....

A csoport évfolyama: évf.

Tehetségterület:.....

Kitöltési útmutató:

„**Foglalkozás témája**”: A cím kicsit bővebben kifejtve

„**Foglalkozás szervezeti kerete**”: Ez alatt azt értjük, hogy a foglalkozás előadás jellegű volt-e, vagy kiscsoportos foglalkozás? Egyéni-, pár, vagy csoportos munkán alapult? Hagyományos, iskolai keretek között valósult meg, vagy iskolán kívül, pl. a múzeumpedagógia módszerével?

„**Foglalkozás típusa**”: Ez alatt azt értjük, hogy a foglalkozáson gazdagítás (tempóban, mélységben, tartalmi) történt-e, vagy dúsitás volt-e, vagy lazító program volt-e? Az erős oldalt fejlesztette, vagy a gyenge oldalt?

